

Novine prihajajo vsako nedeljo. Priloga Martini list in Kalendar Srca Jezušovoga. Cena pri skupnem naročilu na dom 25 D., na posamezni naročilu 30 D., če se cela naročnina naprej plača do 31. marca. Če se pa plača po 31. marcu, je pri skupnem naročilu cena 30 D., pri posameznem 35 D. M. list in Kalendar se plačata posebi. Amerikanci plačajo za vse vkup 4 dolare. Naroči se na upravnisti v Črenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

NOVINE

'Glasilo Slovenske krajine'

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. nar. poslanec.

Oglase sprejema samo tiskarna in uredništvo v Soboti Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov cm² 75 par; 1/4 strani do 1/2 200/0, 1/2 strani 25% i cela stran 300/0 popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetpet reči 5 Din. više od vsake reči pol D. Med tekstom cm 1.50 D., v Poslanem 2.50 D. Tako za oglase plača uprava i da za vse ogise od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Hrvatska politika.

Ne vemo kak je to, ali istina je, da je hrvaško ljudstvo že od davni časov se melo ravno ob najvažnejši prilikaj najslabše politične voditelje. Od leta 1102 gda so hrvaški voditelji s posebnim pogodbom svojo državo združili z Vogrskov pa do dnešnji časov, lahko pravimo da so v vsej zmetnejši prilikaj vodili hrvaško ljudstvo mali voditelji. Leta 1102 so sklenoli Hrvatje z Vogri pogodbo po šteroj mata obeh držav ednoga krala vsaka država za sebe pa ništerne posebne pravice. S tov pogodbom so Hrvatje živeli z Vogri vkup več kak 800 let vse do zadnje velke bojne, nigdar so pa ne znali ščista kakšo pogodbo majo z Vogri. Vogri so držali Hrvatje za svoje podanike, ka so v istini tudi bili. Hrvatje so se pa pred drugimi kazali kak samostojni, neodvisni ljudje, z lastivnov, neodvisnov državov.

Po bojni so pa ništerni hrvaški voditelji spoj vsakšo linijo zgubili. Gda se je zidala naša nova velka država, je dr. Korošec predlagao naj bo ta država lepo razdeljena na posamezne krajine, kak na Srbijo, Hrvaško, Bosno, Črno goro, Slovenijo i tak dale. Te krajine naj bodo med seov zvezane tak, da bodo mele vse samo ednoga krala, edne peneze

skupno vojsko, pošto, železnico i ešče ništerne druge reči. Velki del domači dohodkov pa naj doma ostane i s temi dohodki naj vsakša krajina sama gospodar.

Dr. Korošec je meo v tom svojem mišljenji dosta pristašov i nej je dosta falilo da bi te njegov načrt tudi zmagao, nego ništerni hrvaški voditelje so v tom časi ščista načišo svojo politiko špilali.

Naši voditelji so nigdar ne bili proti hrvaškomi ljudstvi.

Mi Slovenci smo nigdar ne meli tak lepi prilik za državno življenje kak Hrvat. Vsigdar kak ešče i dnes smo bili razdeljeni med oblasti drugi držav. Za časa Austro-vogrskoe države smo bili Slovenci razdeljeni med posamezne krajinske oblasti kak štajersko, kranjsko, koroško, primorsko, naša krajina je pa bila pod Vogrskov. Kakše posebno državno življenje se teda do najnovejšega časa nej moglo razviti med nami. Pa tudi zdaj sta ešče dve petini slovenskoga ljudstva odzvuina naše države pod tühinskov oblastjov.

Itak smo pa vsigdar čutili, da smo edno, i da mora priti tisti čas, gda dobimo tudi mi svoje pravice. I naši voditelje so to meli vsigdar pred očmi. Ešče več. Ne samo, da so delali na to, da Slovenci pridemo do svo-

je samostojnosti, vnogi naši voditelji so že pred leti pripravljali pot velkoj jugoslovanskoj državi, v šteroj naj bi bili Slovenci združeni z svojimi krvnimi i jezikovnimi brati Hrvat, Srbi pa tudi z Bolgari. Zavolo toga so vnogi naši najvejši voditelji gojili kem tesnejše prijateljstvo s hrvaškim ljudstvom i njegovimi voditelji. Posebno zvezo s Hrvat i njüvimi voditelji je iskao vsigdar zdajšnji naš voditeo dr. Korošec.

Slab voditeo, nesreča za narod.

Vsa politika naše stranke ide za tem, da bi z vsemi narodi pa tudi z vsemi strankami v našoj državi živeli v kak najlepšem meri. To je v hasek nam samim, najvejši hasek pa tudi državi. Najveške stranke v našoj državi so spoznale dobro lastnost naše stranke i njeni voditelov, zato je tudi naš predsednik dr. Korošec kak razmeten i pošteni politik, postao predsednik vlade. Samo voditelji dveje strank delajo proti njemu. To so naši Pribičevićovi demokratje i pristaši hrvaške Radičove stranke. Ljudje Pribičevićovoga kova itak nemajo dosta ljudi za seov, na žalost je pa dosta hrvaškoga prostoga, nezvuchenoga kmečkoga ljudstva odišlo za praznimi obečanji Radiča. Po Radičovoj smrti so pa ešče slabši ljudje prišli na čelo hrvaškoj seljačkoj stranki.

Tej ljudje, kak so dr. Maček i Pernar, bi ravno tak radi komandirali hrvaškim množičam, nevejo njim pa kaj pametnoga povedati. I da bi ljudi mogli zdržati okoli sebe, delajo tudi nepošteno, čitüdi znajo, da je to v najvejšo škodo ljudstvi. I takši voditelji, šteri samo na sebe gledajo, so v istini najvejša nesreča za narod.

Krivijo druge, sami si ne vejo pomagati.

Glavno reč med hrvaškim ljudstvom ščėjo dnes meti Pribičević, šteri je prvle najbole preganjao Hrvat, zaperao Radiča i voditele Radičove stranke, pa dr. Maček, šteri je postao zdaj po Radičovoj smrti predsednik hrvaške seljačke stranke. Tej bi zdaj radi nekaj velkoga špilali med hrvaškim ljudstvom. Ar pa sami nikaj pametnoga nevejo napraviti ščėjo hrvaško ljudstvo s tem za sebe pridobiti, da na vse grlo šimfajo Slovence pa Srbe, Hrvatje pa malajo kak mantrnike med tema dvema razbojnikoma. Za vsako nesrečo, štera se zdaj zgodi na Hrvaškome so krivi ali Srbi ali dr. Korošec.

Nego pri vsem svojem deli majo nesrečo i so večkrat tudi jako smešni. Tak Pribičević, kak Maček znajo, da med ljudstvom nemajo tej voditelje preveč zavüpanja telko kak pokojni Radič pa cilo nej. Zato so priglasili, da

Dijaška stanovanja v Soboti.

Sobota je za število svoji prebivalcov že dolgo premala. Zato je pitanje dijaški stanovanja v Soboti jako važno i boleče. »Novine« so v januaru od toga že pisale; ar je pa skrb za stane zdaj ob začetki šole važna, je naša dužnost, da spregovorimo.

Kak je zdaj

V minulom šolskom leti je z doma hodilo v sobočko gimnazijo 121 dijakov; v »Martinišči« i v »Dlačkom domie« je stanovalo okoli 60 dijakov; vsej dijakov je bilo v gimnaziji 391, teda jih je po hišaj v Soboti stanovalo ravno okoli 200, to je polovica vsej dijakov. Nekaj izmed teh 200 odpade na domače sobočke dijake. Sobota ma okoli 400 hiš, teda je imela vsaka druga hiša dijaka; ar je pa v istini ne tak bilo, vidimo iz teh števil, da je pri mnogih hišah bilo po več dijakov na stani. — V več mestaj stanüjejo dijaki skupno z domačimi i se med njimi tudi morajo včiti; v takšem slučaji so te sobe zakajene, ne posebno čiste, slab zrak je v njih. Pa ešče več jih mora spati na ednoj posteli! — Hra-

na je tudi ne vsešerom pripravna za rastočega mladoga človeka. Skratka: takša stanovanja so za dijake škodliva na duši i na teli; tudi dober deo slabih učnih uspehov moramo pripisati stanovanjam. Na konci vsega: vsi to škodljivost morajo stariši dobro plačati. Gdi se celo, da prisijo za stan 400 (štiristo) dinarov! — Kak vertovje pa vertinje za dijake skrbijo i z njimi gučijo, od toga neščemo pisati! Dobrim vertinjam pa čast!

Kak bi naj bilo

V Ljubljani, Maribori i v drugi mestaj dobiš za 500 Din stan s hranov. Te sobe so čiste, z električnim posvetom, dijak je sam gospodar v njej. Prav tak dobra je hrana. Pa tiste vertinje nemajo njiv i ogracockov — kak Sobočanke — liki na trgi küptüjejo živež. Takzvane »dijaške matere« pa skrbijo za svoje dijake kak istinske matere. — Mnogo dijakov po velki mestaj pa ma pri vertinji samo stan, na hrano pa hodi v dijaško künjo ali pa jo zobston dobi pri dobrotnikaj. Na te način dijak leko žive mesečno za 150—250 Din. V Soboti pa plačajo 400 Din!!

Zato je nujno potrebao, da postavimo »Martinišče« i da se osnovi v Soboti »dijaška künja«, gde dobijo di-

jaki po ceni hrano. Sobočanci, vi pa bojte pravični, dajte dijakom dobra stanüvanja po krščanskoj ceni! Znaajte, da Sobota od gimnazije dosta pridobio ino ešče več dobi, gda se število dijaštva pomnoži. Zato je nujno, da Sobočanci začnejo zidati, ar uradnikov pa dijakov vsigdar več bo! Či ščete zaslužiti, se vi tudi malo potrüdite pa dajte za poštere peneze pošteno blago! Kak vse kaže, Sobočanci na lepšo bodočnost toga mesteca nikaj ne mislijo. Žalostno!

Stariše, gledajte kama date svojo deo stanüvat!

V Soboti pa »Dijaško kuhinjo«!!

Abiturient.

K tomü članki našega mladoga abiturienta, šteri je pazlivo gledao prilike naši sobočki dijakov pripomnimo mi samo eto:

V nas vsej ešče preveč vlada žela po velkom dobički. Kaj šteč delamo, za vse bi radi meli takšo plačo, od štere bi si v kak najkračšem časi lahko velki küp nadevali. Skoro krivo se nam vidi, da bi opravljali kakši poseo za stalno malo plačo. Či mammo dijaka na hrani, mislimo, da si zdaj od toga moremo najsmnje v par letaj konči nove štale zozidati. Či mammo

kakšega gospoda na stani, te pa najmenje v nekoliko letaj novo hižo, zemlo, pa nevemo ka ešče, tak da nam potome več nikoga nede trbelo meli na stani ali hrani, tak mo bogati.

To je skoro v nas vsej skrito, pa se toga niti ze zavedamo, kak nesametna je takša misel ali takšo revnanje.

Po varašaj vidimo, da ništerne siromaške gospodinjie, pa tudi cele družine živejo samo od toga da davlejo tühim ljudem stan i hrano. I ravno pri tej družinaj, štere samo od toga živijo, dobi človek navadno najfalej stan pa hrano. Ne pride pa takšim gospodinjaj ali družinaj nigdar na mislo, da si morajo od toga svojega posla zdaj palače zozidati, ali Bog zna kakše bogastvo spraviti. Nego skrbijo samo za to, naj svojim gostom kak najbolje podvurijo i da se tej pri nji kak najbolje domače počütiyo.

Tak majo v drugi krajaj domačini stalen dohodek od tühinski ljudi i so vsigdar oboji zadovolni. Pri nas pa nemamo toga čüta v zadostnoj meri niti proti svojim domačim dijakom, da od toga, kak se tühinski ljudje tožijo med nami, niti ne gučimo.

I to ne samo, da je ne lepo, nego nam zna ešče gda jako jako škoditi. Uredništvo.

pokojni Radič ešče naprej ostane predsednik njūve stranke. I da bo Radič vsigdar med njimi, so ga šteli napraviti za nikšega svetnika. Postavili so njemu v seljačkom domu v Zagrebi edne vrste oltar, na štroga so djali Radičovo podobo okoli pa vse puno vencov i pantlikov. Pred tov podobov so noč i den gorele sveče. No nesreča je štela, da se je od edne sveče, šteta je dogorela te oltar vužgao i vsi venci i pantliki okoli njega, i celi seljački dom je bio samo ednok v plameni.

Krivijo pa tūdi že za to dr. Korošca pa Srbe. Pravijo tej novi voditelje da je to bilo naročeno naj se vužgē, kak da bi Srbi i Slovenci postavljali oltar Radiči i sveče prižigali pred njim.

Naša žela

Je, da hrvatsko ljudstvo dobi kem prvlē prave voditele i se odloči za nje, ar nas tūdi boli, gda vidimo, da ništneri ljudje brez srca i brez vesti tak kruto vlečejo za nos siromaški kmečki narod.

NEDELA.

(Po risalaj petnajsta). V tisti časaj, šo je Jezuš v mesto, ki se imenuje Naim; i šli so z njim vučeniki njegovi i velka vnožina. Gda se je pa približao mestnim vratam, glej, nesli so mrtveca, edinoga sina matere svoje i ta je bila dovica; ž njov je bilo vno go ljudi iz mesta. Gda jo je Gospod vido, zasmillila se njemu je v srce i pravo njov je: „Ne joči!“ I pristopo je, dteknose se nosilnice nosce; pa so stanoli; i pravo je: „Mladenec, velim tibi stani!“ I sedo je, šteta je bio mrtvec i začno govoriti. I dao ga je njegovoj materi. Vse pa je obišao strah i hvallil so Boga rekoč: „Velki prorok je med nami vstano, i Bog je obiskao ljudstvo svoje.“

Navuk: Materinstvi smo dužni spoštlivo smiljenje.

Ave!

Pozdravljena Kralica, pozdravljena Gospa, pozdravljena Mati! Zdaj,

gda se trume nebeske radūjejo godi Tvojega rojstva, se radūjemo tūdi mi. Ti Zarja naša, ki si nam prinela Surce, Ti vūpan'e naše, ki si nam prinela Tolažbo.

Pozdravljena Kralica naša! Tvoj tron je vekivečen i gda bodo vsi zemeljski troni že porušeni, se bo Tvoj ešče vsigdar sveto kak v začetki.

Pozdravljena Gospa naša! Najzmožnejša, Tvoje gospostvo je vsigdar nežno, vsigdar sladko. V oblasti Tvojolj ne poznajo bremena tisti, šteta so ti podložni.

Pozdravljena Mati naša! Dobra mati vzej nas, ki mamo, ali že nemamo več svoji zemeljski mater. Z največjim zavūpenjom prihajamo k Tebi, ar s Tvoji materinski oči vsigdar sijja samo miloba i dobrota.

Marija, ave, na svoj lepi rojstni den!

Radio Ljubljana.

Prvoga septembra je bila na slovesen način otvorjena nova ljubljanska radio postaja, šteta je najmodernēja i največša v našoj državi. Gda so električni valovi raznesli po zraki obrvim slovensko reč i slovensko pesem po širom sveti, so se vno goim na tūhianskom zrosile oči. Pisali so pisma, da so prve niti nikaj nej znali od toga, da se v Ljubljani postavlja velka radio postaja, ednok pa samo začūjejo po radiji: „Halo, tu rádio Ljubljana!“ I zdaj se je oglasilo slovensko predavanje, nato pa slovensko pesem, muzika i tak naprej.

I kak dobro se čūje naša nova postaja! Prihajajo poročila iz Beča, Berlina, Francije spoj iz najoddaljenjst krajov iz Evrope, da ljubljanska postaja izredno jasno i razločno čūjejo. I s tem si je odprla tūdi naša prestolica, naša bela Ljubljana pot v širom svet i ž njov naša slovenska kultura.

Ka je to: Radio oddajna postaja?

Što je že poslušao muziko, pesmi, ali najnovjēja poročila pri kakšem radio aparati, zna, da tam vsigdar najprve naznani: Halo, tu radio Praga, ali Budapest, ali Wien i tak dale i

na to začne komaj z muzikov ali predavanjom. Na te način znamo odked so tej glasi poslani. Vsekšij tej varašov ma edno posebno zgradbo z močnimi mašini, šteta s pomočjov elektrike pošilajo glase na vse strani sveta. Kelko močnejši so tej mašini, telko bogše i telko dale se čūje glas, šteta ga postaja pošila v svet.

Naša nova ljubljanska postaja spada med močnejše i najmodernėje oddajne postaje v Evropi. Izdelana je v nemškoj državi.

Kak se vrši oddajanje glasov?

Pri našoj ljubljanskoj postaji je v Ljubljani zozidana posebna prosterna dvorana. Ta dvorana, šteta se zove „studio“ ma posebno velke viseče trompete, šteta zgrabijo vsakšij najmenjšij glas ali šepet v toj dvorani. Zato je ta dvorana vsa prevlečena z žameptom, tak da se vse kak najbolje tiho i mirno gible, i se ne čūje nikšij drugi glas, kak samo tisti, šteta go mislijo naprej oddati. V to dvorano pridejo zdaj predavatelji, šteta se vsedejo pred te trompete i začnejo gučati. Iz te dvorane prenesejo posebni mašini s pomočjov elektrike glase k oddajnoj postaji, šteta je odzvuina Ljubljane poleg kraja Domžale. Tū so pa glavni i največši mašini, šteta pošlejo glase na vse strani v svet.

V to studijo dvorano teda pridejo vsi, šteta ščejo kaj v svet poslati. Se notri pride muzika, celi pevski zbor i tak dale i iz te dvorane ide naša reč i naša pesem po našoj zemli, našoj državi i v svet.

Kakšij hasek mamo od radija?

Radio se po vsej državi strašno hitro razširja. Majgo ga že bogataše i siromacje, kmetje, obrtniki, trgovci, uradniki, spoj vsi stani i vsakšij si ga želej i nikam teško njemu je brez radija. Zaka?

Človek zvečer pride domo, se vsede k malomi aparati i posluša iz najbolje odaljeni krajov, ka se je v tom dnevi novega zgodilo, kakše so cene, posluša predavanja od zdravja, gospodarstva, nato so gde kakše velke zborovanja, posliša ka gučijo govorniki

na tej zborovanji i tak naprej. I vse to čūje on lepo doma za pečjov, ne da bi njemu tūdo kam iti.

Pa ne samo to. S pomočjov radija poslušajo dijaki tūdi že svoje slavne profesore s pomočjov radija vūijo profesori različne jezike, oblasti davlejo navodila županom, društva svojim članom i tak naprej. I gda se vsega toga nevolimo te nas razveseli pesem ali muzika, tak da zvedimo pri tom aparati kaj zasnovitoga poleg toga je pa preskrbleno tūdi vsigdar za dobro volo.

Ali je dragi eden takšij aparat?

Velke, radioodajne postaje koštajo milijone. Mali aparati pa, s šteta mi lahko poslušamo to, ka drugi pošilajo v svet se dobijo že jako dobri za 400 do 1000 Din. Bogatejšij ali pa vesnice si lahko preskrbijo bogše aparate od 1500 do 4000 Din, šteta se lahko večer v vesi gde na okno postavi, i ga čūje polovica vesi. Dnesden je pravzaprav končij eden radio že preveč potreben za vsakšo vesnico. Po našoj krajini majgo že vno goim vesnicaj radio aparate, radovedni smo pa, šteta vesnica si ga sama na svoje stroške prva postavi.

Murska Sobota.

— Strašen prah. Sobota je ešče ves, zato njov nemremo zameriti, da je po ništneri cestaj skoro pol metra visoki prah i kak je to nikaj strašnoga gda drvi po tej cestaj auto. Posebno vala to za Kolodvorsko vulico. Iz kolodvora stopljo najrazličnejšij ljudje, šteta so prišli v našo krajino samo ednok pa prileti eden auto i vsi se morajo stiskavati k špitalskomi ploti, da je prah ne zadūši. Najbolje se pa radūjejo tem prašnim oblakom naši betežniki v špitalli Siromacje nemrejo biti ne na dvoirišči, ne pri odpretom okni. Ali ne bi mogla občina preskrbeti malo za to da se te prah ali s škropljenjom ali na kakšijšteč način odpravi? V drugi krajaj je to mogoče mislmo, da bo pri nas to tūdi mogoče.

— Na rojstni den Nj. visoč. prestolonaslednika kraljeviča Petra se je vršila v vsej cerkvaj služba boža, šteta

Naši vojvode.

Od naši domači vojvod, šteta sta vladala v našoj krajini pred bole kak jezero leti i šteta poznamo pod imeni Pribina i Kocel, mamo malo pisani poročil. Nego ta poročila šteta mamo, nam vno go povejo. V najlepšem spominu je ostao naš vojvoda Kocel. Prebivao je v svojem gradi poleg Blatnoga jezera v takzvanom Blatogradi. Dneš neveljo dobro, gde je ravno te grad, misljo pa, da je to Sárvár poleg Blatnoga jezera.

Od našega vojvoda Kocla znamo, da je bio dobrog srca, da je širo kršćansko vero med svojimi slovenskimi podložniki i da je jako lūbo svetica brata Cirila i Metoda, šteta sta v tom časi hodila po naši krajaj i med našim ljudstvom. Gda sta Ciril i Metod pokazala njemu mešne knjige i evangelije pisane v slovenskom jeziku se je vojvoda Kocel tak razveselo, da so ga skuze pobile gda je vido svete knjige pisane v tistom jeziku šteta go guči on i njegovo ljudstvo. Dao je svetima bratoma pedeset najbogšij i najrazmetnejšij mladenecov naše krajine, da bi se tej

navčili pri njima šteta, pisati i prišli med ljudstvo kak dūhovniki i vučeniki. Od domačega življenja naši vojvod pa nemamo dosta pisem. Mamo pa edno staro jako zanimivo pismo kak so postavili na prestol v stari časaj koroške vojvode. Iz toga staroga poročila se vidi, kak svobodolūbni so bili naši stari kmetje, da so nigdar ne trpeli preveč kakše oblasti nad seov. I ravno v toj lastivnosti našega ljudstva je preci vzroka, da smo mi nigdar ne meli svoje trajne domače države nego smo vsigdar radi menjavali svoje gospode.

Kak se je vršilo ustoličenje naši stari vojvod?

1. septembra je minolo več kak šeststo let po tistom kak je zaseo vojvodski kamen koroški vojvoda grof Majnard, ka se je zgodilo leta 1286. septembra 1. Vršilo se je to s posebnov slovesnostjov šteta je popisana v zgodovinski pismaj.

Ustoličenje se je vršilo na Gosposvetskom poli severno od Celovca. Tū je bio grad koroški vojvod i cerkev sv. Petra. Poleg cerkvi je bio eden kamen, zgornji del nikšega staroga

rimskega stebra, šteta go zvali knežij kamen. Tisti den, gda bi meo biti vojvoda slovesno ustoličeni, je sedo na te kamen sloboden kmet, okoli njega so pa bile velke vnožine ljudstva šteta so čakale da pride novi vojvoda.

Vojvoda se je približavo sijajno oblečeni i v spremstvu vno go velikavšov. Nego prve kak bi prišeo k knežijem kamni, je morao slečiti vojvodski obleč i je oblekao kmečkoga, s trjimi kmečkimi črevli i s kmečkij kraščakom na glavi. V levo roko je vzeo palico, v desnoj je pa vodo ednoga lišastoga jūnca i edno lišasto kobilu, šteta so ešče ne bili napreženi. Tak se je približavo knežijem kamni

Gda je sloboden kmet na kamni vido, da se približavo vojvoda k njemu je pitao s slovenskim glasom: „Što je tisti, šteta se tam približavo?“ Ljudstvo je odgovorilo: „To je knez dežele.“ Kmet pita naprej: „Je pravičen sodnik? Ali skrbi za dobro domovine? Jeli slobodnoga stana? Je čistilec prave vere?“ Ljudstvo je odgovorilo: „Je i bo vsigdar.“ Kmet pita naprej: „Pa s kakšov pravico me more pregnati s toga sedeža? Ljudstvo je odgovorilo: Odkūpi

ti to mesto s šestdesetimi krajcari, z živinov šteta ženē, z oblekov šteta ma na sebi, i tvojo hižo odveže vse dače.“ Nato je kmet vđaro kneza naraž po lici, prijaio kobilu i jūnca i prepūsto mesto novomi vojvodi.

Novi vojvoda se je vseo na kamen, mahno s sablov proti vsem šteta stranem sveta i je oblūbo, da šče biti ljudem pravičen sodnik. Nato je spio iz kmečkoga kraščaka požirek vode v znamenje treznosti i zadovolnosti s tem, ka njemu domača zemla da. Po tom je šo v cerkev k slovesnoj meši i po cerkvenoj slavnosti se je komaj preoblekao v vojvodsko obleko i šo k slovesnomi obedu.

Po podnevi je pa šo na pole, gde stoji „vojvodski prestol“ z dvema sedežoma. Tū se je vseo na ednoga sam, gde je sprijaio poklone gospodē i naroda delio milosti sodo i potrjevao razne stare pravice.

Iz toga vidimo, da je bio knez ali vojvoda pri Slovencej je prvi med starešinami i da je prijaio oblast svojo iz rok prostoga kmečkoga ljudstva.

so se vdeležili zastopniki oblasti, šolska mledina i vno go ljudi.

— **Začetek šolskoga pouka na gimnaziji** je te petek, šteri den se vrši tudi cepljenje vsej dijakov.

— **G. dr. Glančnik**, okrajni zdravstveni referent v Soboti je premeščen v Šmarje pri Jelšah. Na njegovo mesto pa pride g. dr. Gregorc iz Goraje Lendave. Gornja Lendava teda ostane brez zdravnika ar mislijo tu zdravniško mesto ukiniti.

— **Kmečka posojilnica** v Soboti je s sklepom svojega načelstva darovala za ponesrečence po tčci 2000 Din.

Slovenska Krajina.

— **Naš urednik, g. pravnik Franc Bajlec** se je vrno z dvomesečni orožni vaj i je s tov številkov zaovra prijavio uredništvo Novin v svoje roke. Šteri majo posla z njim, lahko gučijo z njim vsaki den od 11 do 12 vore, v drugom časi je zaposleni.

— **Zahvala.** Vsem tistim, ki so nam pri zgubi naše drage mame na kakši koli način pokazali svojo ljubezen, se v imeni našega žalostnoga očca i bratov najsrčneje zahvalim. — Franc Bajlec urednik.

— **Gornja Bistrica.** Naše orlovsko društvo priredi dne 9. septembra na vrti g. Ignacija Horvata lepo igro Miklova Zala. Igra opisuje čase, gda so prihajali v naše kraje Törki i ropali zraven pa gonili naše ljudi v robstvo. Vred, ka se bo v igri vidilo, se je pred davnim časom v istni godilo na Koroškem, šteri kraj je zdaj po krivici prišao pod Austrijo. Vstopnina bo niska, med odmori bodo igrali tamburaši. Na svidenje! Bog živi! — Odbor.

— **Okrajni glavar v D. Lendavi** g. Kandrič je premeščen i okrajnomi glavarstvu v Gornji Grad kak upravitelj okraja. Na njegovo mesto v D. Lendavo pa pride g. dr. Anton Farčnik, do zdaj vladni svetnik na okrajnom glavarstvu Celje.

— **Na Malo mešo** se vrši v Turnišči sestanek naši Marijini družb, šteroga se vdeležijo tudi škofijski voditelj marijini družb g. Kanonik Časl.

— **Turnišči.** Preminočo nedelo sta se vršili pri nas dve predavanji o treznostnom življenji. Obe predavanji je meo g. katehet Pavlič s pomočjov skioptični slik. Udeležba je bila obakrat jako lepa.

— **Polana.** Našo cerkev, štera je bila nedavno zdaj obpryim poslikana, posveti to nedelo pri slovensoj službi božoj g. kanonik Časl.

— **Markovci.** Naše gasilno društvo si je preskrbelo novo motorno šprickanco, štera je bila preminočo nedelo z lepov slovesnostjov blagoslovljena. Na te den je prišlo od vsej strani vno go ljudi k nam. Lepo bi pa bilo, da bi ob takšji prilikai malo tudi gledali na to, da se po poudnevi ne pokvarj z vinom vse tisto, ka je bilo lepoga pred poldnevom.

— **Ne preveč siliti na delo!** Naši ljudje se včas i vse splejo, či zvedijo gde za kakše malo bogše delo. Tak so en čas strašno šli vsi tudi v Srbijo na razna železnička dela. Ništerni so tam ešče zdaj preveč zadovoljni, drugi se pa že tožijo, da je preveč dolavcov, dela pa vsigdar menje. Tak smo dobili tudi poročilo iz Gruša pri Gragujevci, naj naši ljudje več nejdota, ar je tam že dosta več delavcov kak pa dela za njé.

— **Bogojina.** Dnes keden je bilo v Bogojini proščenje. Ob toj prilikai ma

domeči Orel vsakše leto cd svojega obstoja telovadni nastop i tak tudi letos. Zato je ta prireditev privabila mnogo ljudi: kak domače i bližnje tak dalešnje. Prireditev je mela jako živi i bogati spored, če pomislimo, da so to sami kmečki dečki i dekle vkup spravili. Bila bi pa ešče vaksša, če bi bili vsi člani doma. Liki polovice gvüšno nega doma. Da pa bi radi doma bili, se vidi iz toga, da je bivši tajnik poslaob brzojavko cd soldakov iz Niša, štero je urednik g. Bajlec, med svojim govorom prečto. Brat želi svojim bratom orlom mnogo uspeha k prireditvi. Velko pažnjo so zbüdili mladci, šteri so letos ob prvim nastopili pod tem imenom. Mladi, živi dečki. Za letos so imeli samo rdeče, sörke pase, kleti do melj že gvüšno popuao obleko. Prireditev je splošno zadovoljila vse, zato naj bratom orlom da novi pogum i korajzjo za delo

— **Vizitacija tretjega reda v Črensovcih** se bo vršila z devet dnevnicov na čast sv. Frančiški za spopolnjenje naših düš. Pridejo g. predstojnik o. Elekt Hamler od Sv. Trojice 10. sept. i bodo tretjerednike črensovske sküpščine spovedali predpoldnom pred i po meši, popoldnevi od 4 do 7. Navuk za tretjerednike bodo meli 16. sept. v nedelo po večernici i podeli se tudi odveza. Od 10. do 18. sept. ostanejo v Črensovcih. V tom časi se zmolijo vsaki den lavretanske litanije i na čast sv. Frančiški Oča naš, Zdrava Marija za spopolnitev naših düš. Vsaka tretjeredniška kotriga naj to zmoli doma, štera ne more v cerkev. V toj osmici naj se tudi prečistijo bar ednok tretjeredniki v gornji namen. — Letos je 700 let, ka je sv. Frančišek prištet k svetcom, zato je najboljo primerno, ka opravimo njemi na čast to devetdnevno pobožnost za spopolnitev naših düš. Včinte to vsi tretjeredniki Slov. Krajine.

— **Orel v Žižki!** Orlovski odsek v Žižkih priredi dne 16. sept. t. l. telovadni nastop, v dvorišči g. Ričtop Antona, v Črensovcih ob pol 4. vöri popoldnevi. Nastopijo člani i članice i naraščaj obojega spola z izbranimi vajami za l. 1928. Za skok v višino i daljavo je pripravljena izvežbana skupina. Ar je to jedina prireditev Orlovska v Črensovcih, vüidno vabimo vse staro i mlado, da vidite tiho i vztrajno delo orlovske organizacije.

Bog živi!

Sport.

Dnaeden s posebnov skrbjov gojijo vsi narodi i vse države telovadbo i sport. Telovadba i gibanje v naravi krepi i pomladi naše telo, nam da nove moči i nas očuva dugo močne i zdrave. Sportniki i telovadci vsej držav pridejo pogosto vkup, majo med seov posebno zvezo i s tem tudi vno go pomagajo k spoznanji med narodi i k miri med državami. Dobri sportisti i dobri telovadci so čast za vsakši narod.

Telovadna društva mi že poznamo. Orli so že razširjeni po naši vesnicaj i so ponesli že naše ime izven naše krajine. Tudi ništerna nogometna društva poznamo. To so sportaši. Ništerni kraji i narodi so po tej družtvaj že jako zasloveli i sveti. Naša krajina se ešče nemre šteti med Bog zas kak imenitne v sportskom i telovadskom sveti, je pa edno društvo v našoj krajini, štero nam že nekoliko časa preči

pohvale nosi, čitüdi je med ljudstvom ešče kelko nepoznano.

To je naše žensko sportno društvo Hazene z imenom Mura. Tak nadoma je to društvo v svoji igraj prišlo vkup z zagrebškimi, mariborskimi, ljubljanskimi i drugimi bogšimi društvi v našoj državi. I glej, v igraj je zmagala z vsemi temi skoro vsigdar naša Mura. I tudi v igraj z društvi drugi držav se je naša Mura jako dobro odrezala. Vüpala se je cilo biti z najbogšim češkim društvom Slavija i je bila naša Mura samo malo slabjša od toga najbogšega češkoga društva. I zdaj ob priliki ljubljanske razstave je odnesla naša Mura novo lepo zmago iz Ljubljane.

Na takša društva smo lahko mi samo ponosni, Muri pa prijnjeni uspehaj iz srca čestitamo.

Dijaško polje.

3. dni peš po Goričanskem od 16. do 18. avg.

II.

Od Panovec do Križevca bi bila sicer dolgočasna hoja, če bi en sam hodil, ampak ko nas je bilo toliko in šli smo še od g. školnika, o Bog ji živi, — nam je bila precej kratka in zabavna. Panovski dedek so bili silno zadovoljni, ko jim razložimo, kdo smo in kam gremo. Rekli so nam: »To je pa trnok lepou, da takši mladi študentke ido malo okoli gledat.«

Proti Križevcem nas je kadeči Joško spravil v vrste in morali smo po vojaško korakati in še peti zraven. Joško nas je s svojo marelo precej strahoval. V Križevcih smo si ogledali le evang. cerkev.

Mahnemo jo kar naravnost proti Nedeli, kajti bilo je že blizu poldneva. Pötem ko smo prestopili dve lepi dolinci in prekoračili dva hriba, smo zagledali Nedelo. Na tej poti do Nedele se ni ničesar dogodilo izrednega, razen če omenimo, da smo se ustavili pri nekem čebelarju.

Ob pol i uri smo dospeli do Nedele. Takoj smo se vsedli in si pripravili kosilo pod župnikovo jablano. Kosilo je bilo naravnost razkošno, kajti raznih ostankov je gotovo ostalo več ko za 9 košar.

No, po kosilu smo si še privoščili prijetne sence, potem pa smo smatrali vsi za dolžnost, da se dostojno predstavimo g. župniku. Zato dočimo za odposlanca »kolar-jevega« Joška in kadečega Joška. (Moramo biti previdni z Joški, ker se lahko stepejo, če bi jih zamejajali. Zato ima vsak svoj priimek. Bilo je samo 6 Joškov.) G. župnik so sprejeli na znanje, da nas je 8. Dobimo ključ od cerkvi, da si jo pgleđamo (in poskusimo harmonij.)

Po tem nam g. župnik začnejo razkazovati vse, kar se vidi od njihove skromne. a priljazna cervice. »Vidite, začne g. župnik, »to so Križevci, kjer ste malo prej bili. Tam daleč, vidite, tisto sivo, to je Bakonjski gozd, pred njim tisto megleno je Blatno jezero. Krasen razgled, tega pa še nismo videli, pravimo. To dalje so V. Dolenci — tam smo bili lansko leto, mo posežemo vmes. Tu naprej, za tem gozdom, tu izvira Krka. Sukič je pa na onem bregu, pri katerem mislite prenočiti,« nam odgovarja g. župnik.

»No, zdaj pa te grem malo z vami.« — Med potjo nam ves čas pripoveduje svoje doživljaje na Goričkem. »Vidite, te zidine so bile palirske, pa so vse zaščikali, dečki so

preveč špilali, pa jim je nej vun šlo.« — »Nercom tak trbej,« mu pritrdimo na to.

V Petrovcih nam začne g. župnik citirati sv. pismo in med drugim tudi pravi tako-le: »Bog te bo vprašal, kje si hodil, kje si bil, da pri Prši nisi pil.« Mi, kateri se že nekaj razumemo na sv. poročilo, smo precej uganili, da se to nahaja nekje v šesti Mojezovi knjigi.

G. Prša nas prijazno pozdravi in nam odkaje posebno sobo. »Prinesite.« »Nekaj bomo zapeli.« Ja seveda,« pritrüdi pedagog. »Če študent na rajžo gre.« »Umazan ves in razcapan.« »Gospod nas je ves čas jako zabaval s svojim pripovedovanjem. Med drugim nam je tudi povedal zgodbico, ki jo je doživel kot gimn. katehet. 3 dijakinja, 4. ali 5. šolke so se dogovorila, da bodo pri spovedi rekla, da so zaljubljene. In to samo iz gole radovednosti, kaj bodo gospod rekli in če je to velik greh. Vsaka je šla k drugemu spovedniku. Ko so bile gotove, si si začele pripovedovati, kaj je kateri rekel gospod. »Ti, kaj pa je tebi rekel, ko si mu povedala, da si zaljubljena?« »Ja veš, rekel mi je saj to ni greh, saj pa jaz tudi ljubim Boga, angele in svetnike. In to nič ni, če ti ljubiš ateka pa mamo.« — No kaj pa je tebi rekel? »Beži, beži ti punčica, kaj pa veš ti kaj je ljubezen. Komaj si na svet prišla in ti bi govorila o ljubezni, bež no bež.« — Ti kaj pa je tebi rekel? »Veste kaj meni je povedal, da je to smrtni greh.« Drug dan so tak holo zagnale kateheta, da katoliška cerkev ni edina, zato ker ne uč i enako. Katehet vpraša, kaj je, da on nič ne ve. Ena pripoveduje kako je cela stvar — pravi da so zaljubljene in so... »Kako zaljubljene.« vpraša katehet. Druga jo dregne: »Pusti ga, kaj ve on, kaj je to!«

(Dalje.)

Pošta upravnništva.

Récek A. Vidonci. Na letos vse v redi. — **Kerec Mihal, Jese-novac.** Maš štampani naslov, štamparija ti redno vse pošilja. Mi smo ti večkrat pisali pa poslali Novine i vse drugo zvün tiskarne ešče ednok. I ar nikaj v roke ne dobiš, je dokaz, ka se te reči spokradnejo. Idi na vašo pošto i tam javi naj samo tebi dajo do rok tvoje reči, ne pa drugom. — **Marija Cigan, Lendava 175.** Javi se na upravi Novin v Črensovcih.

GOSPODARSTVO.

160 letnica Kmetijske družbe.

V Ljubljani slavi te dni najstarejše kmetijsko društvo na slovenskom 160 let svojega dela. Ta družba je mela tak v gospodarstvom, kak v narodnom i kulturnom pogledi jako velki pomen ne samo za Kranjako, nego za vse krajine, gde prebivajo Slovenci.

Leta 1767. 26. oktobra, so ustanovili v Ljubljani razni plemenitaši, znanstveniki i višji uradniki »Društvo polodelstva i koristni umetnosti na Kranjskom.« To društvo je potegolo k svojim deli tak plemenitaše, svetsko i cerkveno gospodo, vučenjake i pisatele, kak tudi prosto kmečko ljudstvo. Leta 1843. so začeli izdavat i prve slovenske novine z naslovom: »Kmetijske i rokodelske novice.« V svojem oznanili pravijo te novine: »Vučenosti, umetnosti i znanjenja so se v kratki letaj tak razširile, da što štič z njimi nejde, ne posnema, ka so drugi hasnovitoga znanjši, nego se trdovratno staroga drž i, ide rakovo pot, vsaki den menje zoa, se v zdajšnji prilikai sveta ne znajde, v sredi svoj rojakov, znancov i prijatelov si nepoznani, tují i si nemre nikak pomagati.«

I reči, štere so te novine pred več kak 60 leti zapisale, valajo v punoj meri ešče dnes. Na Kranjskom

slavijo razna gospodarska, prosvetna, dobrodelna i druga društva že stoletnice svojega obstoja i to se pozna na vsakoj stopinji čí človek hodi po tej krajini. I največ tej društvi se je komaj tūdnost razširilo po vsoj zemli gde bivajo danes Slovenci. I tūdi ta družba se je razširila leta 1918. na vsi Sloveniji i se od toga časa naprej zove: »Kmetijska družba za Slovenijo.« Kak takša je poznana tūdi našim ljudem posebno po svojem listi »Kmetovalec« šteroga izdave družba že od leta 1884.

Njeno delo.

Delo Kmetijske družbe se je od vsega začetka sūkalo okoli haskov kmečkoga sūdstva i okoli povzdige kmetijstva. Družba je ustanovila na slovenskom prvo kmetijsko šolo, prvo obrtno šolo, začela sušiti veliko močvirnoto Ljubljanske barje, pripročala je kmetom naj v večšoj meri sadijo krumpje, ar je zemlja za to posebno dobra i njim krumpji vnogo haska pinesejo. Komaj ta družba je vpelala med kmete več novi vrst krumplov silja, prva je prinesla med lūdi detelico, lucerno, ustanovila cepičnjeko, preskrbela plemensko živino, davala podpore i nagrade za najlepšo živino i tak naprej.

Družba je prva začnola širiti umetna gnojila, skrbela za vinarstvo, včelarstvo i je v te namen izdala tūdi več knjig. Ustanovila je tūdi prvo podkovsko šolo med Slovenci.

I sad vsaega toga 160 letnoga dela je jako lepi. Pripelala je slovensko lūdstvo do jako visike stube tak v gospodarskom kak v kulturnom pogledi, položila vnogo fundamentov za lepšo bodočnost slovenske zemle.

Ob priliki svoje 160 letnice je priredila družba veliko razstavo poleg splošne razstave »Ljubljana v jeseni« na prostori ljubljanskega velesejma. Ta razstava, štera traja od 1. do 10. septembra, je v soboto i nedelo ešče izdatk odpreta i ma vsakšji pravico do polovične vožnje, šteri si jo šče ogledati.

Nam pa naj bo delo te družbe zgled i miglaj, da smo mi tūdi silno potrebni nekaj takšega pa mammo ešče vse premalo vole i potrebnoga znanja i razmevanja za takšo hasnovito skupno delo.

Penezi.

Naš Dinar v Cūrihu stalno notira na vrednosti 9 1/3 centimov. Naše banke i drugi penezni zavodi so pritiskali na to, naj se dinar zdigne na vrednost 10. I ništerni naši finančni ministri so tūdi delali na to, da so njegovo vrednost vsigdar zdigavali, nego za gospodarstvo naše je to samo škoda bila. Ka je šlo bankam v hasak, to je šlo našemi gospodarstvi v kvar, ar je gratao naš penez proti penezam naši sosedni držav preveč dragi. Strokovnjaki pravijo, da bi bila najbogša vrednost našega dinara ta, čí bi v Cūrihi notirao 7 pa ne 9. Na te način bi mi dosta drakše lahko odavali svoje pridelke v druge države. Nego kak se vidi, zdaj že lekar dinar ostane na toj višini kak je i na toj višini se spremeni tūdi v zlato valuto, gda dobimo za to veliko potrebno posojilo.

Nove banke po 10 dinarov so prišle te dni v promet. Banke so nikelko menše od zdajšnji bank po

10 din, štero so bile d-lane v Ameriki, te nove so pa bile delane na Francuskom. To so zdaj zadnji naši papirnat penezi, šteri so delani v drugoj državi, ar je v Belgradi že podignjena velka državna tiskarna za tiskanje papirnat penez i se bodo od zdaj naprej vse penezne banke doma tiskale. Ravno tak bomo doma kovali novi srebrni i zlati penez.

Na ljubljanskoj denarnoj borzi se plača za: 1 Amerikanski dolar 56 9/8 Din, 1 Nemška marka 13 5/7 Din, 1 Austrijski šiling 8 0/3 Din, 1 Vogrski pengó 9 9/2 Din, 1 Češka krona 1 6/9 Din, 1 Taljanska lira 2 9/7 Din, 1 Francuski frank 2 2/2 Din.

Cene.

Letošnja žetva v našoj državi je bila po podatka kmetijskoga ministerstva prav dobra. Od let 1920 pa do 1927 to je v zadnji osmi letaj je bilo letošnje leto najbolje rodovitno. Pridelana pšenica se ceni na 28 6 milijonov stotov proti 15 milj. stotov v lanskom leti. Žito 2 1 miljon stotov (lani 1 5 milj.). Ječmen 4 4 milj. (lani 3 1 milj.).

Tak je letošnja žetva zadovoljila po svojoj vnožini kak tūdi po vrednosti zrnja celo državo, čitūdi je ravno letos v vnogi krajaj toča vso žetvo vničila. Kukorica kaže po celoj državi jako dobro, vnogo njoj je pomoglo tūdi zadnje dežerje.

Sadje i vino. Sadja letos ne dave dosti, ar je drevji precí škodilo nelepo vreme v časi, gda je bilo sadoveno drevje v cveti. V letni mesecaj je pa pritisnola ešče sušava. Posebno malo bo v celoj državi sliv. Čí pomislimo, da v krajaj proti Belgradi, majo lūdij po več plūgov zemle nasajene samo s slivami, i da je to nji glavni pridelek i vretina vsej dohodkov si lejko mislimo s kakšov skrblov tej lūdij gledajo na svoje slive, Jaboka i grūške so v naši krajaj tūdi ne ravno preveč dobro obrodile.

Gorice do zdaj ešče dobro kažejo v vsoj državi, samo v Dalmaciji so zavolo sušave nikelko trpele. Pri nas kažejo dobro, gde je nej toča vse pobila. Za letos se čaka bogato vinsko leto, kakše pa bo vino po svojoj vrednosti, je pa odvisno ešče največ od meseca septembra.

Krma, okopavine, stročnice. Detelca, seno, otava so se letos zavolo sušave dosta slabše odrezale kak prejšnja leta. Ovači je pa krma izvrstna. Slame je letos vnogo več kak lansko leto. Krumpiči, kukorica, grah, proso, zelje, kažejo splošno v državi bole slabo. Samo tam, gde so bile rastline ešče zelene gda je prišao zadnji dešč, so si nikelko pomogle i obetajo srednjo letino. Hajdina si ešče nikelko opomore, čí ne pride prerano mraz. Repa je pa odvisna ešče od vremena v septembru.

Čí si tak nikelko poglednemo splošno gospodarsko stanje v celoj državi, lahko včasi tūdi vidimo, kakše bodo cene našemi pridelanji. Tistomi blagi, šteroga se več pridelala, cena navadno nikelko spadne i na to razni trgovci jako pazijo.

Mlini so začnoli nikelko bole delati i velki mlini v našoj državi so spokūpili velke vnožine silja. Zato so cene silji v zadnjom časi malo poskočile.

Zrnje na ljubljanskoj blagovnoj borzi: Pšenica baška 290—295 Din pri kūpivanji celoga vagona. Pšenica v Novom Sadi 252 Din. Kukorica 350—352 Din. Oves 260—270 Din, Ječmen 310—325 Din. Mela pšenična nova 455—465 Din, stara 510—520 Din.

Živina. Bliža se jesen, gda ma kmečki človek nikelko živine k odaji zato ščejo kūpci že cene nikelko pobiti. Junci (biki) 9—7 Din. Krave debele 6—5 Din. Krave za klobase 4—3 Din. Teoci 12—10 Din. Praščiči za pleme 150—200 Din za ednoga.

Krumpji v Ljubljani 2 Din za kg, v Maribori 1 50—1 25 Din.

Lūk. Pri nas ga ešče ne pridelavlemo dosta za odajo, košta pa v Ljubljani 3 Din 1 kilo, v Maribori pa 2 50 Din.

Mleko. Na velko 1 25 do 2 Din, na placi 2 50 Din.

Belice na velko 1 do 1 25 Din, na placi 1 25 do 1 50 Din.

Med 18—28 Din kila.

Grozdje. Na plac prihaja prvo domače grozdje. Cena pri nas 8—12 Din, v Ljubljani 6—10 Din. Banatsko grozdje: portugijsko 3—4 Din, navadno belo 4—5 Din, sortno grozdje 5—8 Din za 1 kg.

Sadje. Grūške 3—6 Din, Jaboka 3—5 Din, Breskvi 5—8 Din 1 kg.

Les. Kūpivanje lesa je precí živo, čitūdi ga iz naši krajov menje lahko odamo. Jeličova stebila 1 kub. meter na železničnoj postaji košta 225 Din, trami 270 Din. Hrastova drva 15 50 Din za 100 kil.

Mali oglasi.

S o d e

vseh velikosti ima vedno v zalogi po najnižjih cenah **FRAN REPIČ** soderasko podjetje Ljubljana Trnovo. Pomočnike sprejme v trajno delo.

Veleposestvo.

264 plūgov, prvovrstne gorice, sadovnosnik, njive, travniki, gošče, krasna stanovanjska i gospodarska poslopja električna i telefonska napelava, bogat živi i mrtvi inventar, blūzi mesta i kolodvora, se fal oda vkūper ali posebej. **SLIVAR** Ljutomer Slovenija.

Vajenca (inaša)

z bolše hiše sprejme **KOFJAČ FRANC** ključavničar, Murska Sobota.

Naznanilo.

Županstvo občine Cankova naznanja, da se vrši kramarsko živinsko i konjsko najvešje letno senje dne 24. septembra. Vabijo se vsi kūpci i prodajalci dobroga blaga.

OBČ. ODBOR.

Vsa popravila pri vōraj zgotovi dobro i fal z garancijov **VACLAV PLACEK** v Murski Soboti, gostilina g. Baca.

Oda se

radi drožiaskih razmer z vsem inventarjem trgovina z mešanim blagom in skladišča. Trgovina je na najprometnejši točki večje občine, tik farne cerkve, obstoji že 60 let, pripravna za vsako trgovino. **NASLOV POVE** UREDNIŠTVO.

Vsakovrstne sirove in svinjske kože kupuje po najvišji dnevni ceni Franc Trautmann Murska Sobota Cerkvena ulica 191.

Amerikanci pozor!

Ste že prišli iz Amerike? Ali samo ščete priti? **Vaša prva skrb bodi, da si spravite kem lepši dom.** To pa dosegete, čí si date zozidati lepo, zdravo in kaj je najvažnejše fal hižo. Dnesden že vsi Amerikanci tak delajo. Obrnite se pismeno ali ustmeno na **g. FRANJO LEVAŠIČA,** zidarskoga podjetnika v DOLNJOJ LENDAVI št. 57. Jugoslavija. On i samo on, Vam napravi hižo, štera Vam bode po volji!

HALO! **GVUŠNO!**
KMEČKA POSOJILNICA v M. Soboti
r. z. z n. z. (poleg špitala).

Hranilni vlog ma nad 1.500.000 Din., štere obrestuje **po 8% do 9%.**

Vloge se sprejmejo od vsakoga. Dobroga stanja je pa nad 12.000.000 Dinarov.

Uradni dnevi so v tork, četrtrek i v nedelo od **9—12 vōre.**

Srečen je tisti, ki ma v gvušnom mesti svoje peneze naložene.